

В обласній комісії комсомольського контролю

Обласна комісія комсомольського контролю закінчила розгляд фактів діяльності обласної комсомольської організації та її керівників, наведених у статті «Комсомольський «беспредел» [газета «Карпатський край» від 30 квітня ц. р.]».

У результаті вивчення діючих державних і внутрішніх документів, співбесід з працівниками причетних організацій з'ясовано, що в розподілі легкового автомобіля з ринкового фонду, використанні, розподілі та реалізації службового автотранспорту, затвердженні керівників туристичних груп по лінії БММТ «Супутник», здійсненні міжнародних зв'язків з чехословацьким та французьким партнерами, розподілі житла між працівниками апарату обкому та підготовці програми «Молодь» члени колишнього бюро, нинішнього виконкому обл. к/о, голова ЗМДС—ЛКСМУ (МДС) В. Приходько особисто діяли в рамках встановленої вищестоящими комсомольськими органами компетенції та чинного законодавства.

Автором статті І. Папішем факти з діяльності організації перекручені, тлумачаться тенденційно й упереджено з метою її дискредитації. Цілковито вигадані факти про навчання В. Приходька в Інституті менеджменту та створення спільного підприємства з німецькою стороною.

Усього цього можна було б уникнути, якби при підготовці даної публікації її автор більш детально ознайомився з документами і матеріалами, не керувався політичними пристрастями, емоціями та чутками. Останні з особливою силою проступають в інтерпретації автором написання В. Приходьком дисертації та здогадках навколо можливого висушення його кандидатури на посаду керівника підрозділу облвиконкому по роботі з молоддю.

Висновки обласної комісії комсомольського контролю були розглянуті на спільному засіданні виконкому та координаційної ради ЗМДС—ЛКСМУ (МДС). Приймаючи їх до відома, керівні органи обласної комсомольської організації вирішили якнайширше інформувати про них актив та всіх членів. Комісії рекомендовано надіслати висновки редакції газети «Карпатський край». Підкреслювалося, що в питаннях, які зачіпають особисту гідність керівників ЗМДС—ЛКСМУ (МДС), вони мають усі підстави діяти по відношенню до автора та газети в дусі Закону.

У роботі комісії та засіданні виконкому і координаційної ради ЗМДС—ЛКСМУ (МДС) взяли участь голова Центральної Контрольно-Ревізійної Комісії ЦК ЛКСМУ (МДС) В. Заворотній та зав. юридичним відділом ЦК ЛКСМУ (МДС) Ю. Сосюрко.

Шановний Іване Івановичу!

Для мене немає сумніву, що об'єктивний, «захоплюючий» за сюжетом, троїстий матеріал «Заява», «Революція чи агонія?» та «Комсомольський «беспредел», вміщений у редакційно-матеріалі Вамі виданні 30 квітня ц. р., є прямим наслідком протиріч і суперечок у керівництві обласної комсомольської організації, що виявилися на VI пленумі обкому ЗМДС—ЛКСМУ (МДС). Однак дивно, чому на цілій полосі місце надано лише звинувачувачам, хоча вони, здається, сказали все у Заяві, а от слово для виправдання ми так і не почули. Я, як і більшість спільницького активу, віддаємо собі звіт, що нинішня модель комсомолу, його обласної організації є перехідною, викликана щирим прагненням зберегти молодіжну структуру в наш непростий ринковий час. Молодіжні лідери шукають, експериментують, і, певно, набивають собі гуді. Отож як у приказці — того коня хвисають, який тягне...

Пленум не поставив крапку в литанні про модель ЗМДС—ЛКСМУ (МДС): попереду була III Республіканська конференція. Те, що знаю про неї, свідчить: багато чого з практичного досвіду закарпатців увійшло до оновлених Програми і Статуту комсомолу України — масової громадсько-політичної організації молоді соціалістичного і демократичного вибору. Однак пленум, орієнтуючи комсомольські організації (МДС) на конкретні справи по захисту своїх членів, задовольнившись власноручні заяви про вихід з обкому ряду його членів, серед них — Ю. Ключевський, І. Петах, В. Бедь, В. Марина, С. Морозенко та інші, адже практичної участі в роботі організації в силу ряду обставин вони не брали, принаймні останні півроку-рік, а свою платформу сформулювали тільки тепер, «грюкаючи» дверима. Вчитуюся в коментар за підсумками пленуму колишнього колеги по комсомолу Ю. Ключевського, який надрукований у «Карпатському краї», і впевнююся — це платформа боротьби за владу в організації, за її перерозподіл з одних рук в інші. Інших шляхів переборення кризи автор нам не пропонує.

А для цього всі методи годяться. Читаєш продовження коментаря, чи то пак статтю І. Папіша «Комсомольський «беспредел», і гадаєш: на якому польському базарі надібав журналіст на таку купу інтригуючої інформації? Бо в обком, як мені побожилися там, не звертався. Але це справа журналіста, його етики, професійної кухні...

Та, ознайомившись із статтею, думаєш: ось ще одне досягнення закарпатської преси — комсомольський памфлет епохи перебудови і гласності. Але це так, перше враження. Бо потім об'їдає інше: та ж Іван Папіш і ті, хто стоять «за ним»,

ти, в ту ж таки преславу Індію, понад тисячу марок і нещодавно придбав за рахунок афганців легковий автомобіль і т. д., і т. п.

Обрати такий шлях — це означає зрівнятися з «благородством» з І. Папішем та «киже с ним». Це означає — інтерпретувати реалії людського життя в інтересах політичного протистояння. Ось чому вважаю, впевнений, що все це чутки, вигадки, які циркулюють навколо шановних опонентів. Ось чому як хто, а я такий шлях полеміки не сприймаю. Прикро, що вслід за І. Папішем на нього може вступити «Карпатський край», чийм гаслом донедавна була

З приводу однієї публікації

Відкритий лист редактору газети
«Карпатський край» І. І. ДОЛГОШУ

а на сторінці 13-й «Карпатського краю» «над ним», штовхають нас з Вами, Іване Івановичу, на шлях зведення рахунків, ударів нижче пояса.

Судячи з усього, колишні соратники — нинішні опоненти згодні на аргументи у вигляді пліток та чуток (бо саме цим закінчується промо-вистави Р. С.). Коли так, то це означає, що ми повинні запідозрити в чомусь відомого всій республіці депутата-адвоката тільки тому, що він їздив у Канаду, читав там за долари лекції, а притім очолив мале юридичне підприємство. Чи це означає, що колишньому колезі — аспірантові заборонити поїздки на автомобілі явно батьківського походження? А ще не варто було б переживати за успіх захисту колегою дисертації цілком р-р-р-революційної за темою? А може треба було б заборонити колишньому секретарю обкому комсомолу звертатися на адресу обкому «однієї політичної сили» з проханням виділити житло поза чергою? А може треба було одного шанованого захисника афганців піддати осуду громадськості тільки тому, що зачутками намагався незаконно вивез-

об'єктивність, плюралізм думок.

Так, Іване Івановичу, ми за критику, але за критику гуманну, себто батьківську — конструктивну, яка за людину, а не проти неї, яка спрямована не проти людини, а проти її недоліків, вад...

Прикро, що цей експеримент ставиться на слабій матерії молодіжного руху. Шановні опоненти по комсомолу, нам повинно бути соромно перед молоддю області за такий рівень полеміки, який так папахеу тоталітаризмом. Дай Бог, щоб цей заклик не виявився голосом волаючого в пустелі!

Найприкріше, Іване Івановичу, що газета не запросила моїх колег до рівноправної полеміки. Ім, судячи з усього, Ви залишили місце для виправдань. Гадаю, їм дійсно зараз важко, бо як люди совісливі, на Закарпатті і в Ужгороді знані, вони зараз займаються самоаналізом, самобичуванням. Ну, а поки їм не до боротьби. Пише Вам із сторінок, слава Богу, поки що комсомольської газети —

щиро Ваш комсомольський журналіст
Василь ГОРБАТ.